

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Liliana Pasat, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2019, în cauza penală, în privința lui

Cazacu Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx;

Harpailă Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx;

Morohai Adrian Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx;

Sorocean Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx;

Balica Octavian Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță de la 20.11.2015 până la 30.06.2017;

Instanța de apel de la 11.11.2017 până la 20.12.2017;

Instanța de recurs de la 06.03.2018 până la 25.09.2018.

Instanța de apel de la 22.11.2018 până la 06.06.2019;

Instanța de recurs de la 15.08.2019 până la 15.01.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 30 iunie 2017:

- Cazacu Andrei, Morohai Adrian și Balica Octavian au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, la șase ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Sorocean Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la cinci ani și șase luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Harpailă Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, la șase ani și șase luni închisoare, cu cumularea parțială la pedeapsa numită, potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, a pedepsei stabilită prin sentința judecătoreiei Bălți din 27.03.2015, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de zece ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activității legate de circulația substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de cinci ani;

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată în procesul penal de către partea vătămată Rotari Nicolae, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Cazacu Andrei, Morohai Adrian, Balica Octavian, Sorocean Sergiu și Harpailă Veaceslav în beneficiul părții vătămate Rotari Nicolae a prejudiciului material în sumă de 7 742, 25 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cazacu Andrei, Harpailă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu și Balica Octavian la 17.05.2013, orele 14:30 aflându-se în extravilanul s. Prajila, Florești pe terenurile arendate de către SRL „Demeder-Com”, intenționând de a-l urca forțat pe Rotari Nicolai în automobilul de model „Mercedes-Vito” cu n/î xxxxx, l-au apucat forțat de mâini și de picioare pentru a-l arunca în portbagajul automobilului, lovindu-l în regiunea capului și spatelui de partea exterioară a caroseriei din zona portbagajului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.72 din 15.06.2015 vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată în formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestate prin contuzie cerebrală de gr.II cu prezența edemului cerebral și hemoragii subarahnoidiene, confirmat prin simptomă clinică și investigațiile paraclinice, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un obiect.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, în drept, faptele inculpaților au fost încadrate în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, și anume *„vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art.151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, săvârșită de mai multe persoane.”*

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Rotari Nicolae prin care a solicitat înăsprirea pedepsei prin stabilirea în privința fiecărui din inculpați a câte șapte ani închisoare cu executare și încasarea de la fiecare a daunei morale a câte 100 000 lei, acțiunile lor urmând a fi încadrate inclusiv în baza art. 164 și 287 Cod penal.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Havrun Alexandru în numele inculpaților Cazacu Andrei, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian și Harpailă Veaceslav, prin care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să fie încetat procesului penal în temeiul art.391 alin.(5) pct.5) Cod procedură penală, pe motivul existenței ordonanțelor din 09.09.2013 de scoaterea de sub urmărire penală, precum și a celei din 05.12.2013 de clasare a procesului penal din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că raportând prevederile Hotărârii Curții Constituționale a RM nr.26 din 23.11.2010 referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art.63 din Cod de procedură penală și art.4 Protocolul 7 CEDO, se remarcă că inculpații au fost deja urmăriți penal, însă neconstatându-se prin raportul de expertiză medico-legală nr.247 din 25.10.2013 caracterul mediu sau grav a vătămărilor corporale, precum nici diagnosticul clinic „traumatism cranio-cerebral acut grav...” s-a dispus scoaterea acestora de sub urmărire penală, cu clasarea la data de 05.12.2013 a procesului penal ce primise deja o finalitate, după care la 26.01.2015 la expirarea termenului mai mult de un an, contrar dispozițiilor art.287 alin.(4) Cod procedură penală, s-a dispus reluarea urmăririi penale în baza unor pretinse noi circumstanțe, și anume raportul de constatare medico-legală nr.361 din 10.11.2014, efectuat în afara procesului penal la solicitarea lui Rotari Nicolae, prin care s-ar fi constatat la el vătămări corporale medii, cu anularea ordonanțelor de scoatere de sub urmărire și dispunerea unei expertize medico-legale repetate în comisie, care prin raportul nr.72 din 15.06.2015 ar fi confirmat concluzia anterioară.

Apelantul a menționat că atragerea repetată la răspunderea penală a inculpaților pentru aceeași faptă pentru care anterior au fost urmăriți penal și scoși de sub urmărire cu încetarea procesului penal, doar cu o altă încadrare juridică a faptei, încalcă principiul non bis in idem garantat de art.4 Protocolul 7 CEDO, nefiind constatate și respectiv motivate careva fapte noi sau recent descoperite sau un viciul fundamental ce ar fi afectat precedentă hotărâre, care nefiind contestată în modul stabilit de lege, devenise definitivă.

Astfel, dispunerea de către procuror în mod unilateral a reluării urmăririi penale cu numirea expertizei medico-legale în comisie doar în interesul victimei Rotari Nicolae, fără a le acorda posibilitatea formulării întrebărilor, încalcă un șir de principii fundamentale ce stau la baza desfășurării urmăririi penale, inclusiv cel stabilit art.8 Cod de procedură penală, în raport cu care toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în cadrul procesului penal, urmează a fi interpretate în favoarea învinuitului/inculpatului.

De asemenea, apelantul a mai indicat că, la caz nu a fost constatată latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art.152 Cod penal, și anume - intenția, din conținutul raportului de expertiză nominalizat rezultând doar constatările cu privire la vătămările corporale și nicidecum mecanismul cauzării lor. Cu rezultatele raportului de expertiză menționat, inclusiv ordonanța din 09.03.2015 despre efectuarea expertizei în comisie, adusă la cunoștință abia la 24.07.2015, fără a da posibilitatea formulării întrebărilor în acest sens, fiind neglijate atât drepturile procesuale a inculpaților, cât și prezumția de nevinovăție, ei nerecunoscând vina în cele imputate, inculpații n-au fost de acord și în temeiul art.251 alin.(1) Cod de procedură penală, a fost solicitată declararea nulității actelor procesuale adoptate în acest sens (f.d.339 v.2), contestarea fiind respinsă prin ordonanța procurorului din 10.11.2015 (f.d.341 v. 2).

Drept urmare, apărarea a remarcat caracterul contradictoriu a celor două raporturi de expertiză medico-legală în comisie cu nr.247 din 25.10.2013, prin care la partea vătămată Rotari Nicolae n-au fost depistate vătămări corporale și nr.72 din 15.06.2015, în care acestea deja au fost calificate ca fiind medii, ambele având aceeași putere juridică, circumstanță menționată și de șeful Secției expertizei medico-legale în comisie Serghei Tighineanu care a precizat, că prevalează raportul de expertiză medico-legală mai argumentat și cu mai multe date clinice, la caz fiind cel cu nr.274 din 25.10.2013, martorul Nastas Constantin confirmând că la coborârea din automobil, N. Rotari singur s-a lovit în regiunea capului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, apelul părții vătămate Rotari Nicolai a fost respins ca fiind nefondat.

Apelul declarat de către avocatul Havrun Alexandru în numele inculpaților a fost admis, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia procesul penal intentat în privința inculpaților în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, a fost încetat, din motivul că în privința inculpaților, pentru aceeași faptă, există hotărârea organului de urmărire penală, de scoatere de sub învinuire din 09 septembrie 2013 și cea de clasarea a procesului penal din 05 decembrie 2013.

Acțiunea civilă înaintată a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică adresarea părții vătămate în ordinea procedurii civile.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a dat deplină eficiență dispozițiilor art.382 alin.(1) Cod de procedură penală potrivit căror instanța deliberează atât asupra chestiunilor de fapt, cât și a celor de drept, în consecutivitatea menționată. Nu s-a ținut cont de dispoziția art.384 alin.(1) Cod de procedură penală stabilind, că instanța urmează să hotărască asupra învinuirii înaintate prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, art.391 alin.(1) pct.5) Cod procedură penală, expres indicând că sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere de sub urmărirea penală sau de clasare a procesului penal, ce urmează a fi aplicată cazului din speță. Or, atunci când sunt prezente temeiurile supra menționate, instanța urma să verifice dacă atragerea inculpaților Cazacu Andrei, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian și Harpailă Veaceslav la răspunderea penală pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, nu afectează dreptul garantat de art.4 Protocolul 7 a Convenției de a nu fi urmăriți repetat pentru una și aceeași faptă, pentru care printr-o hotărâre definitivă a OUP au fost scoși de sub urmărirea penală în temeiul art.art.275 pct.3), 284 Cod procedură penală cu clasarea procesului penal în temeiul art.art.275 pct.3), 286 Cod procedură penală din lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii, prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, ulterioara reluare a cărui în ordinea art.287 alin.(1) Cod procedură penală avuse loc la expirarea termenului de prescripție, atunci când ordonanța procurorului conform art.467 alin.(1), (3) Cod procedură penală devenise definitivă și executorie, pe motivul insuficienței anchetei și necesității efectuării acțiunilor de urmărire penală.

De altfel, asupra acestor împrejurări partea apărării a atras atenția primei instanțe în cadrul dezbaterilor judiciare, care însă, contrar prevederilor art.8 Cod de procedură penală, au fost interpretate în favoarea acuzării.

Dreptul de a nu fi urmărit repetat pentru aceeași faptă, indiferent de încadrarea ei juridică, pentru care anterior s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală cu încetarea procesului penal din lipsa elementelor infracțiunii, este garantat de Convenție, Constituție și normele procesual-penale, determinând imposibilitatea condamnării inculpaților în sensul învinuirii aduse prin rechizitoriu, impunând încetarea procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală.

În susținerea acestei concluzii instanța de apel a menționat, că potrivit materialului acumulat, procesul penal în cauza dată a fost pornit la 05.06.2013 pe art.151 alin.(1) Cod penal, în baza plângerii lui Rotari Nicolae privind maltratarea sa de către inculpați în ziua de 17.05.2013 pe un câmp din apropierea sat. Prajila, Florești (f.d.1, 15 vol. 1), pe marginea cărei la data de 11.06.2013 Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Harpailă Veaceslav și Cazacu Andrei au primit statut de bănuți, referitor la vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății a lui Rotari Nicolae (f.d.43, 51, 57, 63 vol. 1), refuzând depunerea declarațiilor (f.d.49, 55, 61, 67, vol. 1).

Ulterior, în rezultatul concluziilor din raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.247 din 25.10.2013 și rezultatele tomografiei computerizate a creierului nr.1734 din 20.05.2013, ce n-au confirmat diagnosticul clinic „traumatism cranio-cerebral acut grav, contuzie cerebrală, edem cerebral, hemoragie subarahnoidiană posttraumatică”, indicat în fișa medicală a lui Rotari Nicolae, procuratura Florești prin ordonanțele din 09.09.2013 adoptate în ordinea art.art.8 alin.(3), 275 pct.3) și 284 Cod procedură penală, a dispus scoaterea integrală a lui Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Harpailă Simion și Cazacu Andrei de sub urmărirea penală pe motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal (f.d.107, 109, 111, 113 vol. 1), cu clasarea ulterioară a procesului penal prin ordonanța din 05.12.2013 în temeiul art.275 pct.3) Cod de procedură penală, din lipsa în acțiunile persoanei a elementelor infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal.

Potrivit art.284 Cod de procedură penală, clasarea procesului penal este actul de finalizare a oricăror acțiuni procesuale într-o cauză penală sau pe marginea unei sesizări cu privire la infracțiune, ce se efectuează printr-o ordonanță motivată a procurorului, din oficiu sau la propunerea organului abilitat, fie concomitent cu încetarea urmării penale sau scoaterea de sub urmărirea penală, fie când în cauza penală nu este bănuț sau învinuit și există una din circumstanțele prevăzute de art.275 pct. 1) - 3) Cod procedură penală (f.d.141 vol. 1), despre ce părțile, inclusiv victima, au fost înștiințate în modul stabilit de lege (f.d.144 vol. 1).

Nefiind contestată în ordinea art. 299¹-299² și 313 Cod procedură penală, ordonanța de clasare a cauzei penale a devenit definitivă și executorie în sensul art.467 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, în corespundere cu care „(...) ordonanțele procurorului privind încetarea urmării penale sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova”, „ordonanțele procurorului privind încetarea urmării penale sânt documente executorii”.

Ulterior la 26.01.2015, necătând la caracterul definitiv și executoriu al ordonanței de clasare a procesului penal, procurorul ierarhic superior reținând de drept dispozițiile art.art.287 alin.(1) și 299² alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, iar în fapt apariția unor împrejurări noi rezultate din raportul de constatare medico-legală nr.361 din 10.11.2014 efectuată la solicitarea lui Rotari Nicolae, privind depistarea la el a vătămărilor corporale medii cu necesitatea efectuării unei expertize medico-legale în acest sens, a dispus anularea ordonanței din 05.12.2013, reluând urmărirea penală cu numirea expertizei medico-legale repetate în comisie (f.d.146 vol. 1), iar prin ordonanța din 01.07.2015, sânt anulate ordonanțele de scoatere a lui Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Harpailă Simion și Cazacu Andrei de sub urmărirea penală, și reluată în privința lor urmărirea penală pe motivul apariției unor fapte noi sau recent descoperite, rezultate din raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.72 din 15.06.2015 privind constatarea la Rotari Nicolae a vătămărilor corporale medii, despre care nu s-ar ti cunoscut în cadrul precedentei proceduri penale (f.d.212 vol. 2), iar ca rezultat punându-i pe inculpați sub învinuire pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Reținând în fapt relevanța cazului din speță, a constatărilor supra nominalizate și reieșind din principiile generale și cele de bază a declanșării procesului penal cu respectarea garanțiilor acordate de lege părților la proces, în vederea asigurării caracterului lui echitabil cu excluderea erorii de atragere repetată la răspunderea penală pentru aceeași faptă, pentru care printr-o hotărâre definitivă a OUP s-a dispus deja scoaterea de sub urmărire cu clasarea procesului penal din lipsa în acțiuni a elementelor infracțiunii, instanța de apel, analizând asupra probatoriului administrat la caz în susținerea vinovăției inculpaților potrivit art.100-101 Cod de procedură penală, a constatat incorectitudinea soluției de atragere a inculpaților la răspunderea penală, ca rezultat al redeschiderii procesului penal. Instanța a considerat că soluția dată este contrară prevederilor art.4 din Protocolul adițional la Convenție nr.7 în corespundere - cu care „nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicția aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiași stat”.

Cu termeni similari operează și art.14 alin.(7) din Pactul International cu privire la drepturile civice și politice, potrivit căruia nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit din pricina unei infracțiuni, pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă în conformitate cu legea și cu procedura penală a fiecărei țări.

Având în vedere cele expuse și ținând cont de hotărârile Curții Constituționale cu privire la declararea neconstituționalității prevederilor art.63 alin.(6) și art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, raportate la dispoziția art.251 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, ordonanța de reluare a urmăririi penale din 26.01.2015, precum și cea de anulare a ordonanțelor de scoatere a lui Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Harpailă Veaceslav și Cazacu Andrei de sub urmărirea penală din 01.07.2015, nu se întemeiază pe circumstanțele prevăzute în art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, fiind lovite de nulitate absolută ce nu produc careva consecințe juridice.

Reieșind din sensul legislației procesual penale, ordonanța de reluare a urmăririi penale și punere a persoanei sub învinuire nu este enumerată ca act de sesizare a instanței, or, aceasta duce la terminarea urmăririi penale cu întocmirea rechizitoriului, care este prevăzut de lege ca act de sesizare a instanței, însă, la caz ordonanța de reluare a urmăririi penale din 26.01.2015 și cea de anulare a ordonanțelor de scoatere a persoanelor de sub urmărirea penală din 01.07.2015 fiind lovite de nulitate absolută, determină și nulitatea rechizitoriului care are la bază ordonanțele menționate ce au precedat ordonanța de punere sub învinuire pentru aceeași faptă, pentru care anterior Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Hărpăilă Veaceslav și Cazacu Andrei au fost scoși de sub urmărirea penală, doar cu o încadrare juridică diferită a acțiunilor criminale.

Luând în considerație cele expuse supra și în situația în care s-a constatat că au fost adoptate ordonanțele de scoatere a lui Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Hărpăilă Veaceslav și Cazacu Andrei de sub urmărire penală cu clasarea procesului penal pentru aceeași faptă, referitor la care ulterior s-a dispus anularea acestora cu redeschiderea procesului penal, inclusiv a lui Balica Octavian, fiind puși sub învinuire doar cu o altă încadrare juridică, instanța de apel a conchis netemeinicia soluției judiciare cu privire la condamnarea inculpaților pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, de rând ce sunt prezente temeiurile de drept specificate în conținutul art.391 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul și avocatul Cornieț Nicolai și partea vătămată Rotari Nicolai au atacat-o cu recursuri ordinare.

5.1. Procurorul a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că instanța de apel neîntemeiat a încetat procesul penal în privința inculpaților pe motiv, că în privința acestora, pentru aceeași faptă, există o hotărâre a organului de urmărire penală de scoatere de

sub urmărire penală din 09.09.2013 și cea de clasare a procesului penal din 05.12.2015. Potrivit art.art.22 alin.(1), 287 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală de mai multe ori pentru aceeași faptă. Totodată, a indicat recurentul că în cazul în care ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire a fost adoptată legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc, doar numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite, ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă. Astfel, din materialele cauzei rezultă, că procesul penal în cauză a fost pornit la 05.06.2013 pe art.151 alin.(1) Cod penal, în baza plângerii lui Rotari Nicolae privind maltratarea sa de către inculpați în ziua de 17.05.2013 pe un câmp din apropierea sat. Prajila, Florești (f.d.1, 15 v. 1). La data de 11.06.2013 Balica Octavian, Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Harpailă Veaceslav și Cazacu Andrei au fost recunoscuți ca bănuți referitor la vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății a lui Rotari Nicolae.

La 09.09.2013 procurorul, în temeiul art.art.8 alin.(3), 275 pct.3) și 284 Cod procedură penală a dispus scoaterea integrală a acestora de sub urmărirea penală pe motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, cu clasarea ulterioară a procesului penal prin ordonanța din 05.12.2013 în temeiul art.275 pct.3) și 286 Cod de procedură penală din lipsa în acțiunile persoanelor a elementelor infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal. La data de 26.01.2015, luând în considerație apariția unor noi împrejurări rezultate din raportul de constatare medico-legală nr.361 din 10.11.2014, efectuată la solicitarea lui N. Rotari privind stabilirea la el a vătămărilor corporale medii cu necesitatea efectuării unei expertize medico-legale în acest sens, în baza art.287 alin.(1) Cod de procedură penală (constituțional la acea data) s-a dispus anularea ordonanței de clasare a procesului penal din 05.12.2013, fiind reluată urmărirea penală cu numirea expertizei medico-legale în comisie. La 01.07.2015, în baza art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, de către organul de urmărire penală au fost anulate ordonanțele de scoatere a lui Balica Octavian, Sorocean Sergiu, Morohai Adrian, Harpailă Veaceslav și Cazacu Andrei de sub urmărirea penală, reluând în privința lor urmărirea penală, deoarece a apărut fapte noi și recent descoperite, un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente afectând hotărârea primită, și anume raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.72 din 15.06.2015 privind constatarea la Rotari Nicolae a vătămărilor corporale medii, despre care nu s-a cunoscut în cadrul precedentei proceduri penale, cu ulterioara punere a inculpaților sub învinuire în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

În această consecutivitate este necesar de reținut că, potrivit jurisprudenței naționale, fapte noi constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanțelor atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Fapte recent descoperite sunt faptele care existau la data adoptării ordonanțelor atacate, însă nu au putut fi descoperite (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 04.07.2005 nr.7 - Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale, pct.5.5.).

Prin urmare, constatarea vătămării medii la partea vătămată Rotari Nicolae constituie cu certitudine o faptă nouă și recent descoperită, adică o circumstanță de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data de 09.09.2013, când a fost adoptată ordonanța de scoatere a bănușilor de sub urmărirea penală și 05.12.2013 când a fost adoptată ordonanța de clasare a procesului penal, dar care exista la această dată însă nu a putut fi descoperită, deoarece a fost stabilită doar ulterior, prin raportul de constatare medic-legală nr.361 din 10.11.2014 și cel de expertiză medico-legală în comisie nr.72 din 15.06.2015. Astfel, ordonanțele procurorului - din 01.07.2015, privind anularea scoaterii bănușilor de sub urmărirea penală precum și cea de reluare a urmăririi penale în privința acestora din 26.01.2015, sânt legale, întemeiate și nu au afectat dreptul ultimilor de a nu fi urmăriți de mai multe ori pentru aceeași faptă.

5.2. Avocatul Cornieș Nicolai și partea vătămată Rotari Nicolai, au declarat recurs comun prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2018, au fost admise recursurile ordinare declarate de către procuror și de către avocatul Cornieș Nicolai și partea vătămată Rotari Nicolai, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel la adoptarea deciziei, în mod pripit a acordat prioritate și autoritate a lucrului judecat ordonanțelor de scoatere de sub urmărirea penală din 09 septembrie 2013 și cea de clasare a procesului penal din 05 decembrie 2013, fără să țină cont că acestea au fost anulate prin ordonanțele de reluare a urmăririi penale din 26 ianuarie 2015 și cea de anulare a ordonanțelor de scoatere de sub urmărire penală din 01 iulie 2015. De altfel, instanța urma să țină cont că, la momentul examinării cauzei penale în instanțele de judecată, ordonanțele din 09.09.2013 și 05.12.2013 erau de fapt niște hotărâri anulate, pe când, referitor la ordonanțele din 26.01.2015 și 01.07.2015 nu

există vreo hotărâre de anulare sau constatare a nulității acestora. Opinia instanței despre nulitatea celor din urmă ordonanțe, nu echivalează cu adoptarea unei hotărâri de constatare a nulității absolute a ordonanțelor respective sau de anulare a acestora. Respectiv, instanța a luat concluzii pripite în ce privește acordarea de legitimitate absolută și autoritate a lucrului judecat în privința primelor ordonanțe, de scoatere de sub urmărirea penală și clasare a procesului penal.

Astfel, instanța de recurs a concluzionat că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că procesul penal în privința inculpaților Cazacu Andrei, Morohai Adrian, Balica Octavian, Sorocean Sergiu și Harpailă Veaceslav în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, urmează a fi încetat, pe motiv că în privința lor pentru aceeași faptă, există hotărârea organului de urmărire penală de scoatere de sub urmărire penală și cea de clasare a procesului penal. Or, instanța de apel nu a respectat prevederile art.385 și art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, eronat a decis că este inoportun și nu s-a expus asupra motivelor invocate de către apelanți referitor la nevinovăția inculpaților, deoarece normele de procedură penală nu prevăd posibilitatea-dreptul instanțelor de judecată de a evita a se expune asupra versiunilor invocate în scopul dovedirii nevinovăției, ceea ce constituie eroarea prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În pofida faptul adoptării unei soluții de încetare a procesului penal, instanța de recurs a conchis că instanța de apel trebuia să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției inculpaților, mai mult, că argumente în acest sens au fost invocate în cererile de apel declarate.

Astfel, instanța de apel la judecarea cauzei nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează: să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia; să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea aprecierea convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate,

ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica CEDO în acest domeniu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2019, a fost respins ca fiind neîntemeiat apelul părții vătămate Rotari Nicolae și admis apelul avocatului Havrun Alexandru în numele inculpaților, casată sentinței, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Încetează procesul penal în privința lui Cazacu Andrei, Hărpăilă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian în baza 157 Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Se încasează din contul inculpaților Cazacu Andrei, Hărpăilă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian în folosul lui Rotari Nicolae prejudiciul moral a câte 5 000 lei, fiecare.

Se încasează în mod solidar din contul inculpaților Cazacu Andrei, Hărpăilă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian în beneficiul părții vătămate Rotari Nicolae prejudiciul material cauzat prin infracțiune pentru cheltuielile de transport în sumă de 400 lei, pentru expertiza în comisie 1 317 lei, pentru medicamente 1 195 lei.

7.1. În urma verificării probelor administrate pe cauză, analizând circumstanțele, instanța de fond a ajuns la concluzia, că anume la 17 mai 2013 aproximativ în jurul orei 14:30 Cazacu Andrei, Hărpăilă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian aflându-se în extravilanul s. Prajila, r-nul Florești pe terenurile arendate de către SRL „Demeder-Com”, intenționând de a-l urca forțat pe Rotari Nicolai în automobilul de model „Mercedes-Vito” cu n/î xxxxx, l-au apucat forțat de mâini și de picioare pentru a-l arunca în portbagajul automobilului, lovindu-l în regiunea capului și spatelui de partea exterioară a caroseriei din zona portbagajului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.72 din 15.06.2015 vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată în formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestate prin contuzie cerebrală de gr.II cu prezența edemului cerebral și hemoragii subarahnoidiene, confirmat prin simptomă clinică și investigațiile paraclinice, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un obiect.

Astfel, instanța de fond în urma examinării probelor a stabilit vinovăția inculpaților Cazacu Andrei, Hărpăilă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că soluția adoptată de către prima instanța este una neîntemeiată, deoarece în urma examinării probelor s-a stabilit cu certitudine faptul că, anume inculpații la 17 mai 2013 aproximativ în jurul orei 14:30 aflându-se în extravilanul s. Prajila, r-nul Floresti, pe terenurile arendate de către SRL „Demeder-Com”, cu scopul de a-l urca forțat pe cet. Rotari Nicolai în automobilul de model „Mercedes-Vito” cu n/î xxxxx, l-au apucat forțat de mâini și de picioare pentru a-l arunca în portbagajul automobilului, lovindu-l în regiunea capului și spatelui de partea exterioară a caroseriei din zona portbagajului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.72 din 15.06.2015 vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată în formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestate prin contuzie cerebrală de gr.II cu prezența edemului cerebral și hemoragii subarahnoidiene, confirmat prin simptomă clinică și investigațiile paraclinice, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un obiect.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpaților urmează a fi reîncadrate în baza art. 157 Cod penal - *Vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.*

Instanța de apel, a indicat ca dovedită vina inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal și nu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 al. (2) lit.e) Cod penal după cum a stabilit prima instanță, pentru ce hotărârea primei instanțe este drept una neîntemeiată.

În urma examinării cauzei, instanța de apel a ajuns la concluzia că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal este dovedită prin următoarele probe: declarațiile inculpaților Cazacu Andrei, Hărpăilă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian; declarațiile părții vătămate Rotari Nicolae.

În situația dată instanța de apel a indicat că nu poate fi solidară cu prima instanță care în totalitate a susținut actul de învinuire adus lui Cazacu Andrei, Hărpăilă Veaceslav, Morohai Adrian, Sorocean Sergiu, Balica Octavian, deoarece nici din declarațiile părții vătămate, nici din alte probe aduse de organul de urmărire penală nu a fost dovedită latura obiectivă a infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale a lui Rotari Nicolae.

Astfel, în lipsa intenției inculpaților de a provoca vătămări medii părții vătămate și în urma probelor analizate mai sus instanța de apel a găsit oportun la speță latura subiectivă în acțiunile inculpaților care este prevăzută la norma penală a art.157 Cod penal.

Instanța de apel a remarcat că, la recalificare a acțiunilor comise de către inculpați conform elementelor infracțiunii de vătămare medie a integrității corporale cauzată din imprudență prevăzute la art.157 Cod penal, instanța de apel a luat în calcul în calitate de probe pertinente concludente și utile declarațiile martorului Nastas Constantin, care indică despre faptul aruncării lui Rotari Nicolae în portbagajul automobilului, fără a indica despre aplicarea unor lovituri acestuia, declarațiile lui declarațiile expertului Curșinov Ion și a expertului Tighineanu Sergiu prin care în coroborare cu declarațiile inculpaților și a părții vătămate confirmă lipsa intenției de a provoca vătămări corporale părții vătămate, dar totuși confirmă că în momentul în care inculpații au întreprins acțiuni de a urca partea vătămată Rotari Nicolae în portbagajul automobilului trebuiau și puteau să prevadă urmările prejudiciabile care puteau să survină în urma actiunilor comise.

Prin urmare, apreciind în ansamblu probele administrate instanța de apel a conchis că instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, deoarece din conținutul probelor descrise, este dovedită vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal.

La stabilirea pedepsei penale inculpaților pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, instanța de apel a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Sanctiunea prevăzută pentru art. 157 Cod penal, califică infracțiunea în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, drept una ușoară, iar potrivit dispoziției art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Conform art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Luând în considerare că faptele infracționale au fost comise de către inculpații în data de 17 mai 2013, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel consideră necesar de a libera pe inculpații de răspunderea penală, cu încetarea procesului penal de învinuire a acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

Conform materialelor cauzei penale partea vătămată a înaintat acțiune civilă privind restituirea prejudiciului cauzat prin infracțiuni, solicitând încasarea de la inculpații a pagubei materiale în sumă de 7 742,25 lei și a pagubei morale în sumă de 500 000 lei.

Instanța de apel, nu poate susține soluția primei instanțe privind încasarea daunei materiale în mărime de 7 742,25 lei și încasarea daunei morale în mărime de 100 000 lei și consideră necesar de a casa sentința și în această latură cu emiterea unei hotărâri noi, cu încasarea daunei materiale pentru cheltuielile de transport în sumă de 400 lei, pentru expertiza în comisie 1 317 lei, pentru medicamente 1 195 lei.

În ce privește cuantumul despăgubirilor cu caracter moral, la stabilirea lui instanța de apel a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei vătămate, precum și a celor fizice, fiind nevoită să înfrunte dureri ca rezultat al vătămarilor primite. La fel se va ține cont și de gradul de vinovăție al inculpaților și comportamentul manifestat de ei ulterior faptelor comise. Nu în ultimul rând instanța de apel a ținut cont și de măsura în care această compensație poate aduce satisfacție persoanei vătămate și infracțiunea care face parte din categoria infracțiunilor din imprudență.

Instanța de apel a conchis că anume suma de 5 000 lei de la fiecare inculpat poate aduce o satisfacție echitabilă lui Rotari Nicolae, deoarece suma de 25 000 lei, care urmează să fie primită de partea vătămată este una echitabilă circumstanțelor în raport cu comportamentul inculpaților cât și a părții vătămate.

Referitor la argumentele apelului depus de avocat în numele inculpaților privind necesitatea încetării cauzei penale pe motiv, că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale instanța de apel nu poate fi decacord și le-a respins ca fiind nefondate.

La data de 05.06.2013 a fost începută urmărirea penală pe cauza penală pornită pe faptul vătămării intenționate grave a integrității corporale a lui Rotari Nicolae petrecute la data de 17.05.2013. În cadrul cauzei penale organul de urmărire penală a întreprins un șir de acțiuni de urmărire penală fiind acumulate un șir de probe, care în final au dus la clasarea procesului penal pe faptul maltratării lui Rotari Nicolae, iar temei de clasarea a procesului penal a fost raportul de expertiză medico-legală nr. 247 din 25.10.2013 prin care a fost stabilit lipsa leziunilor corporale cauzate în rezultatul evenimentelor din 17.05.2013. După clasarea procesului penal pornit în baza art.151 alin. (1) Cod penal, ordonanța dată a fost contestată de partea vătămată Rotari Nicolae care a expus dezacordul cu soluția organului de urmărire penală, iar temei de depunere a plângerii a stat un alt raport de constatare medico-legală din 10.11.2014 potrivit căruia

acesta a suferit leziuni corporale medii. Prin ordonanța din 26.01.2015 s-a dispus anularea ordonanței de clasare a procesului penal și efectuarea în continuare a acțiunilor de urmărire penală fiind administrate noi probe care în final s-a finalizat cu expedierea cauzei penale în instanța de judecată în privința inculpaților pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Ordonanța din 01.07.2015 privind anularea ordonanțelor de scoaterea de sub urmărire penală a inculpaților și reluare a urmăririi penale a fost contestată de avocatul Havrun Alexandru în ordinea art. 313 Cod de procedură penală și la fel și-a expus dezacordul cu această ordonanță și în apelul depus asupra sentinței primite în această cauză. Instanța de apel, examinând argumentele expuse de apărarea asupra sentinței și a ordonanței din 01.07.2015 le-a respins ca fiind neîntemeiate, deoarece organul de urmărire penale corect a admis raportul de constatare medico-legală din 10.11.201 drept fapte noi și recent descoperite care și a stat la baza reluării urmăririi penale și anulare a ordonanței de scoate de sub urmărire penală a inculpaților în corespundere cu art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a respins argumentul apărării expus drept temei de încetare a procesului penal cum este principiul non bis in idem, deoarece nu este aplicabil cazului examinat. În motivarea acestui argument instanța de apel a menționat despre mersul urmăririi penale în acest caz și în special procedura de anulare a ordonanței de clasare a procesului penal, deoarece această ordonanță a fost anulată în baza plângerii depuse de partea vătămată Rotari Nizolae în baza art. 299¹ Cod de procedură penală care este o procedură de verificare a legalității ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a inculpaților în interiorul termenului până când această ordonanță va deveni irevocabilă și nu merge vorba despre existența unei hotărâri irevocabile de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a procesului penal în situația în care plângerea părții vătămate a fost acceptată drept depusă cu respectarea termenului de atac și cu atât mai mult drept una întemeiată.

8. Împotriva deciziei declară recurs ordinar procurorul în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței, deoarece apelul apărării greșit a fost admis.

În motivarea celor solicitate, procurorul susține dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță, or din cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală s-a demonstrat pe deplin intenția inculpaților de a provoca părții vătămate vătămări medii.

De asemenea, instanța de apel omis să ia în calcul declarațiile părții vătămate care a declarat că a avut conflicte cu Cazacu Andrei, Morohai Sergiu și Hărpăilă

Veaceslav și anterior, care au soldat cu o lovitură la cap și partea vătămată a stat trei săptămâni în spital pentru tratament.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fapt ce a dus la reîncadrarea ilegală a acțiunilor inculpatului”*, procurorul solicitând menținerea sentinței prin care inculpații au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzută art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și nu în baza art. 157 Cod penal, pe motiv că inculpații au acționat cu intenție.

Colegiul penal o consideră neîntemeiată poziția recurentului, or, procurorul în susținerea aceste idei nu a adus nicio probă, doar presupuneri, care conform art. 8 Cod de procedură penală *„Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.”*

Subsecvent, Colegiul penal reține că, instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea

elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

Totodată, instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul că, nici din declarațiile părții vătămate, nici din alte probe prezentate de către organul de urmărire penală nu fost dovedită latura obiectivă a infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale medii corporale a lui Rotari Nicoale (vezi pct. 7.1. din prezenta decizie).

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Așadar, cu referire la alegațiile procurorului cu privire la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, Colegiul penal reamintește că la etapa recursului ordinar nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel.

Deci, critica adusă de către procuror referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța de apel și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra motivelor cererilor de apel.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Subsecvent, Colegiul penal subliniază că potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procurorul, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Liliana Pasat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Cazacu Andrei Xxxxx*, *Harpailă Veaceslav Xxxxx*, *Morohai Adrian Xxxxx*, *Sorocean Sergiu Xxxxx*, *Balica Octavian Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *11 februarie 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan